

niedziela

GŁOS Z TORUNIA

NR 40 (1137) • J • ROK LIX • 2 X 2016 • TORUŃ

w numerze:

Łańcuch miłosierdzia –
różańcowy październik

Wyróżnienia dla Torunia –
20. Pielgrzymka „Niedzieli” na Jasną Górę

Anna Głos

Bp Andrzej Suski zawsze z radością uczestniczy w wydarzeniach w różnych rejonach diecezji, ponieważ najlepiej czuje się pośród swoich wiernych

30 BISKUPICH LAT

4 października przypada 30. rocznica święceń biskupich bp. Andrzeja Suskiego, który został ustanowiony biskupem przez papieża św. Jana Pawła II 14 sierpnia 1986 r. Konsekrację biskupią przyjął w katedrze plockiej 4 października tegoż roku z rąk Prymasa Kardynała Józefa Glempa. Od 25 marca 1992 r. jest pierwszym i jedynym Biskupem Toruńskim. Ta niecodzienna rocznica święceń biskupich wpisuje się również w jubileuszowy rok, 25 lat istnienia Diecezji Toruńskiej.

Uroczyste wspomnienie 30. rocznicy święceń biskupich odbędzie się w katedrze toruń-

skiej w środę 5 października br. o godz. 18. Tego dnia przypada także rocznica konsekracji katedry, której Biskup Andrzej jest pierwszym Pasterzem.

Dzielimy się tą radosną informacją w nadziei, że w uroczystej Eucharystii, którą odprawi Biskup Andrzej, nie zabraknie licznie zgromadzonych wiernych świeckich, przedstawicieli różnych grup i stowarzyszeń religijnych, osób życia konsekrowanego, kapłanów i seminarzystów. W tym szczególnym dniu we wszystkich świątyniach diecezji, podczas nabożeństw niech nie zabraknie modlitwy za naszego Biskupa

Andrzeja. Tym samym najlepiej wyrazimy wdzięczność za dar Jego życia i ojcowskiej dobroci, której doświadczamy na co dzień, od momentu powstania diecezji.

Biskupowi Andrzejowi życzymy, by cieszył się wstawiennictwem Matki Bożej Nieustającej Pomocy. Niech Bóg Ojciec Miłosierdzia obdarza go swoim błogosławieństwem i potrzebnymi łaskami w pasterskiej posłudze dla diecezji.

**† Józef Szamocki,
kapłani, osoby konsekrowane,
i wierni świeccy
diecezji toruńskiej**

Błogosławiona jesteś

Święto Narodzenia Najświętszej Maryi Panny przyciąga do Grudziądza pielgrzymów, którzy w bazylice pw. św. Mikołaja przed obrazem Matki Bożej Łaskawej Opiekunki Grudziądza upraszają łaski dla siebie i swoich rodzin. Tegoroczne obchody poprzedzone były rekolekcjami na temat Roku Miłosierdzia i 1050. rocznicy Chrztu Polski, które przeprowadził ks. Marcin Banach.

7 września Mszy św. koncelebrowanej przewodniczył bp Józef Szamocki w otoczeniu przeszło 20 kapłanów pochodzących z Grudziądza i związanych z sanktuarium. Homilię wygłosił Biskup Józef. – Maryja cieszyła się w Kościele zawsze wielką czcią. Była Matką błogosławioną przez wszystkie pokolenia i tak jest do dzisiaj. Stała pod krzyżem swego Syna, zastała pusty grób. Wszystkie pokolenia nazywają Ją Królową, Matką wszystkich ludzi – mówił kaznodzieja. Podkreślił, że przy grudziądzkim ołtarzu zebrał się kapłani, którzy przy tym ołtarzu chcą się odwzajemniać za waszą

S. Klemens

– Wszystkie pokolenia nazywają Maryję Królową, Matką wszystkich ludzi – mówił bp Józef Szamocki, który przewodniczył Mszy św. przed obrazem Matki Bożej Łaskawej Opiekunki Grudziądza

modlitwę. Tym właśnie dzisiaj cieszy się Matka Boża Łaskawa. Przypominał też, że przed kapłanami stoi zawsze wielkie wyzwanie, bo zmalała liczba powołań kapłańskich i chodzących do Kościoła. – Módlmy się w tych intencjach, bo miłość rodzi się z wiary. A nas Bóg powołał jako świadków. Tego wam życzę w Roku Miłosierdzia – nawoływał Biskup Józef.

Po Komunii św. nastąpił obrzęd odnowienia ślubów Apostolatu Margaretka. Ślubowanie przyjął bp Szamocki. Uroczystość uświetnił śpiewem miejscowy chór Kolegiata pod kierunkiem Marka Mateckiego. O godz. 20 odmówiono modlitwę różańcową zakończoną Apelem Maryjnym pod przewodnictwem uczestników pieszej pielgrzymki z Grudziądza na Jasną Górę.

W drugi dzień odpustu 8 września o godz. 10 odprawiona została Msza św. dla chorych z błogosławieństwem lurdzkim. O godz. 17.30 odmówiono Różaniec w intencji mieszkańców Grudziądza, a o godz. 18 sprawowano Sumę, której przewodniczył i słowo Boże wygłosił ks. kan. Marek Borzyszkowski. – Maryja dostrzega trudne sytuacje każdego człowieka i stara się im zaradzić. Radość łączenia się z Bogiem prowadziła Ją przez życie. To samo dotyczy nas, wierzących w Chrystusa. My, Polacy, oddajemy szczególny hołd Maryi, ale Ona zawsze jest sterowana ręką swojego Syna Jezusa – podkreślał kaznodzieja. Kapłan podziękował wszystkim organizacjom i stowarzyszeniom, które pracują na terenie Grudziądza, za wielką pomoc dla bez-

domnych, ubogich, osób starszych. – Życzę, byście byli świadkami miłosierdzia na co dzień. Niech wzorem dla nas będzie św. Brat Albert, a także św. Matka Teresa z Kalkuty – mówił kapłan.

Ks. kan. Borzyszkowski dokonał aktu zawierzenia Matce Bożej Łaskawej wszystkich mieszkańców Grudziądza, a po Liturgii poprowadził procesję eucharystyczną wokół bazyliki. Dzień zakończył się czuwaniem wiernych przy obrazie Matki Bożej Łaskawej i Apelem Jasnogórskim.

We wspomnienie bł. Anieli Salawy 9 września odbył się dzień skupienia rejonu gdańskiego Świeckiego Zakonu św. Franciszka, podczas którego m.in. sprawowano Mszę św. i odmówiono koronkę franciszkańską.

Zenon Zaremba

CHELMNO

Ku czci Matki Bożej Bolesnej

Kinga Krelska

Sumie w sanktuarium przewodniczył ks. kan. Adam Ceynowa

Wspomnienie Matki Bożej Bolesnej (15 września) to szczególny dzień dla sanktuarium Matki Bożej Bolesnej w Chełmnie. Tego dnia wierni mogli uczestniczyć w trzech Eucharystiach w miejscach związanych z kultem Matki Bożej Chełmińskiej.

Na Bramce, gdzie pierwotnie znajdował się cudowny obraz Matki Bożej Chełmińskiej, Mszy św. przewodniczył kustosz sanktuarium ks. kan. Adam Ceynowa. Przy Studziencie, gdzie znajduje się cudowna woda, Liturgii przewodniczył wikariusz ks. Krzysztof

Kownacki. Centralną liturgią była Suma w sanktuarium. Przewodniczył jej ks. kan. Adam Ceynowa, a koncelebrowali ks. prał. Jan Kujaczyński, długoletni kustosz sanktuarium, a obecnie rezydent w parafii farnej, oraz wikariusz ks. Damian Wacławski. W homilii kustosz, nawiązując do Ewangelii, wskazał, jak ważna jest relacja matki do swoich dzieci. Po Mszy św. miała miejsce procesja eucharystyczna, która zakończyła się błogosławieństwem i hymnem „My chcemy Boga”.

Ks. Krzysztof Kownacki

TORUŃ

Klerycki start

W rzesień w toruńskim seminarium to czas, w którym alumni I roku przeżywają okres propedeutyczny wprowadzający w życie seminaryjne. W ramach tego okresu alumni udali się do Jurkowa k. Limanowej, gdzie spędzali czas na łonie przyrody oraz odwiedzali miejsca związane z życiem polskich świętych.

12 września wraz z wicerektorem WSD ks. Leszkiem Stefańskim odwiedzili także najstarsze świątynie naszej diecezji: konkatedrę Świętej Trójcy w Chełmży oraz kościół pw. Świętych Janów w Świerczynkach. Tego dnia uczestniczyli w katechezach, które miały na celu zapoznanie z historią świątyni.

Bóg wybrał tych młodych ludzi, stawiając przed nimi

Alumni przy sanktuarium św. Jana Pawła II w Krakowie

wielkie zadanie. Dziewięciu młodych mężczyzn zdecydowało się oddać życie w ręce Chrystusa, jeszcze głębiej naśladować i głosić Go światu. Otoczmy ich

naszą modlitwą, by u początku nowego etapu życia pamiętali, że Bóg jest nieustannie blisko człowieka.

Katarzyna Umińska

Pomagamy blisko Ciebie!

Widoczny, bezpieczny

Caritas Diecezji Toruńskiej wraz z Urzędem Marszałkowskim Województwa Kujawsko-Pomorskiego po raz ósmy zorganizowała akcję prewencyjną „Jestem widoczny, jestem bezpieczny” dla uczniów klas 0 i I. We współpracy z Wojewódzkim Ośrodkiem Ruchu Drogowego, Komendą Miejską Policji oraz Strażą Miejską w Toruniu w dniach 19-23 września przeprowadzono zajęcia dotyczące zasad bezpieczeństwa podczas ruchu drogowego dla 500 dzieci. Najmłodsi otrzymali kamizelki i inne elementy odblaskowe, a także słodczy i ciepłą herbatę.

Marlena Kujawińska

Dzieci aktywnie uczestniczą w zajęciach prowadzonych przez WORD, Komendę Miejską Policji i Straż Miejską

Archiwum Caritas

Biesiada smaków

Środowiskowy Dom Samopomocy Caritas Diecezji Toruńskiej w Chełmnie zorganizował 9 września imprezę integracyjną pt. „Biesiada smaków” adresowaną do uczestników i ich opiekunów oraz kierowników zaprzyjaźnionych środowiskowych domów samopomocy. Podczas spotkania odbył się konkurs kulinarny, w którym wzięło udział 6 drużyn ze środowiskowych domów samopomocy. Salatkę wygładzały i smakowały bardzo dobrze, więc wszystkie drużyny otrzymały I miejsce i dyplomy oraz nagrody. Uczestnicy wzięli także udział w grach związanych z tematyką żywieniową, takich jak m.in. quiz kulinarny czy grzybobranie; nie zabrakło też zabawy tanecznej.

Oprac. jk

Konkurs salatkowy

Archiwum Caritas

DIECEZJA – POZNAŃ

Brama do świętości

Chrzest bramą do świętości – pod takim hasłem 10 września w Poznaniu odbyła się inauguracja roku formacyjnego Ruchu Rodzin Nazaretańskich. Wśród 800 pielgrzymów z całego kraju byli członkowie i sympatycy RRN z diecezji toruńskiej wraz ze swym moderatorem ks. kan. Sylwestrem Ćwiklińskim.

Pierwszym punktem spotkania była Msza św. sprawowana w archikatedrze pw. Świętych Apostołów Piotra i Pawła pod przewodnictwem abp. Stanisława Gądeckiego. Homilię wygłosił bp Andrzej Siemieniowski, który zachęcał pielgrzymów, by za pośrednictwem Maryi podjęli trud oczyszczenia serca tak, by Chrystus mógł w nim królować. Podczas Eucharystii pielgrzymi odnowili przyrzeczenia chrzcielne.

Po Mszy św. uczestnicy zwiedzili poznańską archikatedrę i Złotą Kaplicę z sarkofagiem ze szczątkami Mieszka I i Bolesława Chrobrego oraz udali się do Wyższego Seminarium Duchownego Księży Chrystusowców na posiłek.

W dalszej części spotkania pielgrzymi odwiedzili sanktuarium Matki Bożej w Cudzie Wielmożnej. Tam dorośli wysłuchali prelekcji o historii sanktuarium i uczestniczyli w konferencji na temat istoty zjednoczenia z Chrystusem, młodzież uczestniczyła w warsztatach, a dzieci w zajęciach nawiązujących do obchodów 1050-lecia Chrztu Polski. Na zakończenie adorowano Najświętszy Sakrament i modlono się Koronką do Miłosierdzia Bożego.

Elżbieta Czapiewska

ŁAŃCUCH MIŁOSIERDZIA

OPRAC. S. GAUDIOSA DOBRSKA CSDP

W Świętym Roku Miłosierdzia, patrząc na siebie nawzajem w październiku, widzimy oplatające nasze dłonie paciorki różańca. Ale widzimy go inaczej niż zwykle: obecnie jawi się nam on jako łańcuch miłosierdzia, dany zagubionym ludzkim dzieciom przez Matkę Miłosierdzia – ku naszemu ratunkowi. Bo choć lepiej niż Ona rozumie potrzebę opasania nas tym łańcuchem, by odnaleźć, podźwignąć, wydobyć z zagubienia i beznadziei. Ten dar Maryi, Matki Bożej Różańcowej, wspominamy liturgicznie 7 października.

Matka Miłosierdzia

Maryja powiedziała do sekretarki Bożego Miłosierdzia św. Siostry Faustyny: „Jestem nie tylko Królową nieba, ale i Matką Miłosierdzia i Matką twoją (Dz 330).

Św. Jan Paweł II mówi o tej tajemnicy w encyklice „Dives in misericordia”: „Maryja jest równocześnie Tą, która w sposób szczególny i wyjątkowy – jak nikt in-

ny – doświadczyła miłosierdzia, a równocześnie też w sposób wyjątkowy okupiła swój udział w objawieniu się Miłosierdzia Bożego ofiarą serca. Ofiara ta stanowi swoisty udział w tym objawieniu (...), które ostatecznie dokonało się przez krzyż” (nr 9).

Ks. Marek Wójtowicz SJ w artykule „Matka miłosierdzia” wyjaśnia, że św. Jan Paweł II uznaje Maryję za Tę najpełniej znającą tajemnicę Bożego Miłosierdzia i jego cenę, którą było cierpienie i umieranie Jej Syna. Te doświadczenia Matki Bożej czynią Ją najlepszą pocieszycielką w sytuacjach, gdy sami cierpimy czy doświadczaamy odrzucenia lub niesprawiedliwego traktowania.

Maryjny dar Różańca

Wiemy, ile w świecie toczy się wciąż walki pomiędzy dobrem i złem. Dlatego ta dobra Matka w miłosierdziu swoim dała nam do rąk właśnie różaniec, aby – jak radzi papież św. Jan Paweł II –

w dziesiątki Różańca serca nasze wprowadzały wszystkie sprawy, które składają się na życie człowieka, rodziny, narodu, Kościoła, ludzkości (wg „Rosarium Virginis Mariae”). Modlitwa różańcowa jest pomocą dla człowieka, bo „sprowadza ona pokój; wprowadza nasze życie w tajemnice Boże i sprowadza Boga do naszego życia” – mówi św. Jan Paweł II. „Jest syntezą naszej wiary, podporą naszej nadziei, żarem naszej miłości” – uważa św. Ojciec Pio, a według św. Józefa Sebastiana Pelczara „jest wędką, którą Maryja łowi grzeszników i z morza nieprawości wyciąga na brzeg miłosierdzia. Różaniec jest kotwicą, którą Maryja chwytła kuszonych i trzyma przy sobie, by ich nie uniosła fala”.

Odmawiajmy Różaniec

„Różaniec to modlitwa tak prosta i tak bogata. Z głębi mojego serca zachęcam wszystkich do jej odmawiania” – wzywa nas św. Jan Paweł II. „Przepójdmy więc nasze

Jacek Kwiatkowski

Różaniec to łańcuch miłosierdzia dany ludzkim dzieciom przez Matkę Miłosierdzia

życie różańcem, a będziemy żyli Ewangelią” – zachęca św. Alojzy Orione, a bliski nam ks. Jan Twardowski wyjaśnia: „Kiedy powta-

FORMACJA DORADCÓW

W Centrum Dialogu Społecznego w Toruniu przy pl. bł. ks. Stefana W. Frelichowskiego 10 września odbyła się coroczna sesja formacyjno-szkoleniowa dla doradców życia rodzinnego diecezji toruńskiej. Doradcy życia rodzinnego wspomagają posługę duszpasterzy w przygotowaniu do sakramentu małżeństwa. Posługują w poradniach parafialnych i diecezjalnych na podstawie misji kanonicznej biskupa diecezjalnego. Organizatorem i koordynatorem spotkania

była Bożena Szwechowicz – diecezjalny doradca życia rodzinnego. Formacyjną część sesji prowadził ks. dr Jarosław Ciechanowski – dyrektor Wydziału Duszpasterstwa Rodzin Kurii Diecezjalnej Toruńskiej. Część szkoleniową spotkania dopełnił wykład dr n. med. Darii Prackiej.

Tegoroczne rozważania wpiły się w katechezę Kościoła powszechnego akcentującego miłosierdzie Boga jako wydobywanie dobra spod wszelkich nawarstwień zła. Ks. dr Jarosław

Ciechanowski zwracał uwagę na duchowe pułapki rozwoju osobowego przejawiające się brakiem akceptacji siebie i prowadził uczestników szkolenia do duchowej refleksji nad osobistą wolnością w łasce. Wskazywał na pułapki poświadczające, że nasz rozwój osobowy może mieć znamiona zniewolenia dostrojeniem się do schematycznych wyobrażeń o nas w rodzinie pochodzenia. O ewentualnym zatrzymaniu rozwojowym każdy uczestnik mógł przekonać się przez podję-

cie próby wniknięcia w emocje, jakich doświadcza, wspominając swój dom rodzinny. Ból, żal, strach to emocje ujawniające, że nie jesteśmy wolni wewnętrznie. Człowiek zintegrowany to ten, który dom wzrastania postrzega miłosiernie: nie gloryfikuje go, ale też nie rości ustawicznych pretensji za niespełnienie pragnień i nie zrywa pamięci o rodzinie pochodzenia.

Dr n. med. Daria Pracka, pracownik naukowy Katedry Fizjologii Człowieka w Collegium Medi-

rzamy Zdrowaś Maryjo, to tak, jakbyśmy trzymali się ręki Matki Bożej, a kiedy wymawiamy imię Jezus – jakbyśmy wciąż pukali do drzwi Jego domu”.

Bł. Matka Maria Karłowska w swoich pismach wkłada w usta Maryi taką obietnicę: „Jeżeli będziecie odmawiać Różaniec, nie opuszczę was, będę z wami po wszystkie czasy! Skoro Syn Boży obrał Mnie za swoją Matkę, każdej mej prośby gotów jest wysłuchać. Gdy Jego sprawiedliwość domaga się, by odrzucił grzesznika, Ja proszę, aby mu przynajmniej dał czas do nawrócenia się i pokuty, i On wysłuchuje Mojej modlitwy”. Na tej podstawie bł. Maria Karłowska bezwarunkowo zawierzyła się Maryi, zarówno w życiu osobistym, jak i w zleconym jej przez Opatrzność Bożą dziele apostołskim i wszystko opłatała różańcem.

Św. Jan XXIII przypomina, że „Różaniec trzeba odmawiać dobrze: nie tylko samym ruchem warg, ale duszą otwartą na kontemplację tajemnic z życia Jezusa i Maryi”, a św. Ludwik Maria Grignion de Montfort podkreśla: „Różaniec to łańcuch bezpieczeństwa na stromej skale szczytów górskich. Nie wolno się zatrzymywać na żadnej tajemnicy. Trzeba iść dalej. Bo pełnia życia jest u szczytu”. Dlatego nasza patronka bł. Maria Karłowska zachęca, abyśmy powtarzając

w różańcowym Pozdrowieniu Anielskim słowa: „Módl się za nami”, wkładali w nie nasze oddanie Maryi, nasze pełne zaufania zawierzenie się Jej i przekonanie, że z Jej miłosierdną pomocą dojdziemy tam, gdzie czeka na nas Syn Boży, nasz Odkupiciel, Syn Maryi.

Ten łańcuch miłosierdzia łączy nas więc z Matką Bożą: z naszych serc i rąk posyłamy odmawiane „zdrowaśki” do serca i dłoni Maryi, aby ich owocami mogła obdarować nie tylko nas samych, lecz także wszystkich, których Jej polecamy; aby naszym różańcem, tym łańcuchem miłosierdzia, mogła opasać cały świat. Warto tu przypomnieć zachętę sługi Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego: „Opaszmy kulę ziemską różańcem!”. Podobnie wyznaje sługa Boża Anna Jenke: „Biorę do ręki różaniec i w duchu, poprzez intencję – owijam nim całą kulę ziemską smutną, rozdartą, pełną wojen i cierpień, wątpliwości i niewiary. Moją ufność składam u stóp Twoich, Maryjo, i wierzę, że przez Ciebie, Matko Boża, przyjdzie ratunek, światło, pomoc... Dla mnie i dla wielu serc”.

Kochajmy Różaniec

Na zakończenie tych rozważań niech wypowiedzi świętych i błogosławionych zachęca nas do

umiłowania modlitwy różańcowej. „O, błogosławiony różańcu Maryi, słodki łańcuchu, który łączysz nas z Bogiem!” – woła w uniesieniu św. Jan Paweł II i z prostotą serca oświadcza: „Różaniec jest to codzienne spotkanie, którego Maryja i ja nigdy nie zaniedbujemy”.

Podobnie mówi bł. Elżbieta od Trójcy Świętej: „Różaniec to łańcuch, który nas łączy z Maryją. Poprzez praktykę pobożnego odmawiania Różańca zyskujemy wiele łask, a Maryja podaje nam rękę i prowadzi nasze chybliwe czółno po wzburzonych falach. Z Nią jako Pośredniczką jesteśmy pewni naszego wiecznego zbawienia”. Dlatego bł. ks. Michał Sopoćko podkreśla, że „ze wszystkich modlitw do Matki Miłosierdzia Kościół najbardziej zaleca odmawianie Różańca, a Bóg potwierdza skuteczność tej modlitwy licznymi łaskami i cudami”.

Nic więc dziwnego, że przez wieki właśnie Różaniec stał się umiłowaną modlitwą. „Nie umiem jednego dnia spędzić bez Ciebie, [Maryjo], bez Twojego Imienia, bez „Zdrowaś Maryjo”, bez Różańca. Czym byłoby życie moje, gdybym o Tobie zapomniał?” – wyznaje sługa Boży kard. Stefan Wyszyński. „Nie wahamy się stwierdzić publicznie z całą stanowczością, że pokładamy wielkie nadzieje

MYŚL NA TYDZIEŃ

**Synem Matki Boga
można zostać
tylko pod krzyżem.**

Bp Andrzej Suski

w Różańcu Matki Bożej jako wielkim remedium na zło naszych czasów” – oświadcza zdecydowanie sługa Boży papież Pius XII, a św. Matka Teresa z Kalkuty ostrzega: „Trzymajcie się różańca jak pnącze trzyma się drzewa – bo bez Matki Bożej się nie utrzymamy”. Sługa Boża s. Łucja z Fatimy przekонуje, że „nie ma takiego problemu ani osobistego, ani rodzinnego, ani narodowego, ani międzynarodowego, którego by nie można rozwiązać przez Różaniec”.

Ważną zachętę podaje nam św. Ojciec Pio: „Zawsze odmawiajcie Różaniec; róbcie to tak często, jak tylko jest możliwe. Szatan próbuje zniweczyć tę modlitwę, lecz nigdy tego nie osiągnie. To jest modlitwa Tego, który jest Panem wszystkiego i wszystkich. A Matka Boża nauczyła nas tej modlitwy, jak kiedyś Pan Jezus nauczył nas „Ojcie nasz”.

cum UMK oraz doradca rodzinny i nauczyciel metod rozpoznawania płodności przedstawiła biologiczne uwarunkowania natury ludzkiej płodności od okresu dojrzewania poprzez etap rozrodczy oraz jej zmierzch w fazie przekwitania i andropauzy. Prelegentka podkreślała niepowtarzalne piękno człowieka na każdym etapie biologicznych uwarunkowań płodności. Humorystycznie wskazywała oddziaływanie zmian biologicznych na sposób zachowania, budowania wzajem-

nego porozumienia w rodzinie: między małżonkami, rodzicami a dziećmi i całej rodziny pomiędzy sobą. Czas życia w rodzinie, już tylko przez pryzmat samej biologii, jest szansą do praktycznych lekcji miłosierdzia względem siebie nawzajem.

Cykliczne spotkania doradców rodzinnych są szansą na uaktualnienie wiedzy, pogłębianie osobistej formacji duchowej oraz ułatwiają dzielenie się doświadczeniem swojej posługi.

Róża Maćkiewicz

Uczestnicy sesji formacyjno-szkoleniowej

Anna Głos

Tomasz Głos

Redaktorzy, współpracownicy i czytelnicy „Głosu z Torunia” podczas pielgrzymki „Niedzieli” na błoniach jasnogórskich

20. PIELGRZYMKA CZYTELNIKÓW, WSPÓŁPRACOWNIKÓW I PRACOWNIKÓW
TYGODNIKA KATOLICKIEGO „NIEDZIELA” NA JASNĄ GÓRĘ

WYRÓŻNIENIA DLA TORUNIA

BEATA PIECZYKURA

Radości spotkania i wspólnej modlitwy w domu Matki, a przede wszystkim Mszy św. w Bazylice Jasnogórskiej pod przewodnictwem abp. Wacława Depo, metropolity częstochowskiego, przewodniczącego Rady ds. Środków Społecznego Przekazu KEP, po raz 20. doświadczili pracownicy, współpracownicy, czytelnicy i przyjaciele Tygodnika Katolickiego „Niedziela”, gdy 17 września pielgrzymowali na Jasną Górę pod hasłem: „Błogosławieni miłosierni”.

Statuetka dla bp. Andrzeja Suskiego

W tym roku była to wyjątkowa pielgrzymka, odbyła się bowiem w roku 90. rocznicy powołania pisma i 35-lecia jego funkcjonowania po reaktywowaniu w 1981 r. Dla wiernych z naszej diecezji był jeszcze jeden powód ku temu, by ta pielgrzymka była szczególna, ponieważ redakcja w Częstochowie decyzją Lidii

Dudkiewicz, redaktor naczelnej, wyróżniła bp. Andrzeja Suskiego statuetką „Sursum Corda”, najwyższym odznaczeniem Tygodnika Katolickiego „Niedziela”. Ksiądz Biskup otrzymał to wyróżnienie podczas uroczystości 30-lecia sakry biskupiej w Toruniu 5 października, w dniu rocznicy konsekracji katedry pw. Świętych Janów. W tym miejscu warto zauważyć, że Biskup Andrzej jest pierwszym i jedynym pasterzem diecezji, który jako swoje zawołanie biskupie

przyjął słowa: „Spes mea unica” (Nadzieja moja jedyna).

Medalistki z „Głosu z Torunia”

Ponadto wyrazem zauważenia zaangażowania redaktorów „Głosu z Torunia” był medal „Mater Verbi”, którym zostały nagrodzone Aleksandra Wojdyło i Anna Głos. Wyróżnione nie kryją zadowolenia i wzruszenia; dzielą się swoimi przemyśleniami,

Bożena Szrajner/Niedziela

Bożena Szrajner/Niedziela

Medal „Mater Verbi” wręcza Lidia Dudkiewicz, redaktor naczelna

ALEKSANDRA WOJDYŁO współpracuje z „Głosem z Torunia” od 1997 r. Jest aktywnym korespondentem. Obsługuje wydarzenia religijne, patriotyczne i społeczne, m.in. odpusty maryjne, związane z duszpasterstwem rolników i Bractwem św. Izydora oraz Grupami Modlitwy Ojca Pio. Piszze relacje, reportaże, przeprowadza wywiady, a także przygotowuje fotorelacje. Przybliży czytelnikom sprawy związane z życiem i duchowością Zakonu Sióstr Karmelitanek Bosych w Łasinie (jedynym zakonie kontemplacyjnym w diecezji toruńskiej) oraz Zgromadzenia Sióstr św. Elżbiety w Grudziądzu, które jest wspólnotą kontemplacyjno-czynną. Dzięki jej zaangażowaniu redakcja dociera do różnych zakątków diecezji toruńskiej.

ANNA GŁOS współpracuje z redakcją od 2012 r. jako aktywny fotoreporter. Przygotowuje fotorelacje z wydarzeń odbywających się zarówno w Toruniu, jak i w innych zakątkach diecezji. Ponadto jest autorką relacji, reportaży czy prezentacji sylwetek ciekawych ludzi. Przeprowadza również wywiady. Interesują ją wydarzenia patriotyczne oraz związane z duszpasterstwem motocyklistów i z problemami społecznymi, zwłaszcza uzależnieniami, które prezentuje na łamach „Głosu z Torunia”. W ten sposób diecezjanie mogą bardziej poznać tę tematykę tym bardziej, że są to informacje z pierwszej ręki, ponieważ pani Anna z zaangażowaniem współpracuje z Wojewódzkim Ośrodkiem Terapii Uzależnień i Współuzależnienia w Toruniu.

Tomasz Głos

Nagrodzone wraz z redaktorami – ks. Pawłem Borowskim z Torunia i Beatą Pieczykurą z Częstochowy

a przede wszystkim dziękuję tym wszystkim, których spotykały na swojej drodze służby Prawdzie, Kościołowi toruńskiemu wraz z jego pasterzami i duszpasterzami oraz drugiemu człowiekowi. O tym, co kryło się w ich sercach tego wyjątkowego dnia, opowiadają same laureatki. Panią Aleksandrę otrzymanie takiego wyróżnienia, jakim jest medal „Mater Verbi”, skłania do wspomnień, refleksji i podziękowań tym, dzięki którym mogła do tej pory realizować swoje zadania. Wspomina więc zachętę śp. ks. Witolda Weinbergera do relacjonowania wydarzeń z parafii w Łasinie, która – jak mówi – zmotywowała mnie także do ukończenia studiów dziennikarskich. I tak się zaczęło, bo nic nie dzieje się przypadkiem. – Jeśli Pan Bóg pozwoli, z przyjemnością będę dalej służyć swoim Bożym talentem dziennikarskim – z radością podkreśla nagrodzona. Pani Anna natomiast opowiada, że jej dziennikarska przygoda zaczęła się od Maryi: – Pierwszą relację, od której zaczęłam pracę w „Głosie

z Torunia”, napisałam na temat peregrinacji Obrazu Matki Bożej Częstochowskiej w mojej parafii pw. Opatrzności Bożej w Toruniu na Rudaku. Potem Ksiądz Redaktor zaproponował jej inne tematy. To wyróżnienie motywuje ją, jest także przyczynkiem do dalszego rozwoju, otwarcia na świat, ludzi czy wydarzenia. Laureatki zgodnie twierdzą, że cieszy je miła atmosfera panująca we wspólnocie redakcyjnej, która jednoczy, i to, iż pracownicy i współpracownicy wspierają się wzajemnie.

Redakcyjna wspólnota pielgrzymuje

W tym wydarzeniu uczestniczyli czytelnicy i dziennikarze „Głosu z Torunia” wraz z ks. Pawłem Borowskim, redaktorem odpowiedzialnym, którzy po ogólnopolskim spotkaniu pracowników, współpracowników i czytelników w Częstochowie wyruszyli dalej na pątniczy szlak. 18 września zwiedzili Kraków i Ojcowski Park Narodowy.

DUCHOWNI DIECEZJI CHEŁMIŃSKIEJ (121)

PROBOSZCZ OD ŚWIĘTEGO KRZYŻA

Jego kapłańskie życie spięło się klamrami wojen światowych. Podczas pierwszej zaczął posługę, na początku drugiej przypłacił służbę Bogu śmiercią z rąk nieprzyjaciół Kościoła. Jako proboszcz skutecznie pobudzał aktywność parafian, otaczał opieką ubogich i organizował lokalny Kościół

WOJCIECH WIELGOSZEWSKI

Jan Klunder urodził się 11 lutego 1889 r. w Koślinie k. Tucholi w gospodarskiej rodzinie Franciszka i Marianny z Rejnowskich. Był bratankiem biskupa sufragana chełmińskiego Jakuba Klundera (o nim – „Głos z Torunia” nr 12/2011). Uczył się w gimnazjum w Chojnicach. Po maturze w 1910 r. wstąpił do Seminarium Duchownego w Pelplinie. 29 marca 1914 r. otrzymał święcenia kapłańskie. Pierwszy wikariat odbywał w gdańskiej parafii pw. św. Wojciecha, gdzie zastała go wojna. Powołany w 1915 r. do wojska niemieckiego pełnił najpierw służbę sanitariusza, później przez 3 lata kapelana na froncie wschodnim. Po demobilizacji został w 1919 r. wikariuszem katedralnym w Pelplinie i nauczycielem w Collegium Marianum.

Archiwum redakcji

Ks. Jan Klunder (1889 – 1939)

W Grudziądzu

W 1923 r. został duszpasterzem kościoła filialnego fary pw. św. Mikołaja w Grudziądzu, tzw. kuracji pw. Świętego Krzyża. Mnóstwo energii poświęcił angażowaniu wiernych w życie parafii, zachęcając ich do gromadzenia się w organizacjach religijnych i charytatywnych (zwykle owe funkcje spletały się) skupiających niewyobrażalną dziś liczbę parafian: Apostolstwo Modlitwy założone przez jego poprzednika ks. Bronisława Gordona w 1928 r. liczyło 265 mężczyzn, 659 kobiet, 337 dziewcząt i 256 dzieci. Misyjne stowarzyszenie „Dzieła św. Dzieciństwa Pana Jezusa” gromadziło 1190 dzieci, Katolickie Sto-

warzyszenie Młodzieży Polskiej pw. św. Stanisława Kostki – 230 osób, a Bractwo Żywego Różańca skupiało 435 modlących się. 110 rodzin otrzymywało stałe wsparcie dobroczynnej Konferencji Męskiej i Żeńskiej św. Wincentego à Paulo. Ponadto przy parafii działała biblioteka Towarzystwa Czytelni Ludowych oraz czytelnia czasopism. Zaraz po objęciu świętokrzyskiej kuracji w 1923 r. założył Towarzystwo Śpiewu Kościelnego „Dzwon”. Rozwijające się organizacje nie miały się gdzie pomieścić, więc podjął się budowy domu parafialnego. Z pozoru, w czasie szalejącego kryzysu gospodarczego, było to mierzzenie sił na zamiary, jednak w ciągu roku postawiono budynek, który od połowy 1932 r. stał się ośrodkiem bujnego życia parafialnego.

Duszpasterska troska

1 lipca 1934 r. ks. Klunder został proboszczem tytularnym parafii pw. Podwyższenia Krzyża Świętego, która mocą dekretu biskupiego usamodzielniała się i przestała być filią grudziądzkiej fary. 2 lata później do jego powinności duszpasterskich doszła funkcja wizytatora nauki religii w dekanacie grudziądzkim. Mimo absorbujących obowiązków gorliwie zajmował się parafią. Jego duszpasterskiej troski doświadczyli m.in. mieszkańcy robotniczej dzielnicy Mniszek, gdzie zapoczątkował odprawianie co drugi tydzień Mszy św., organizował procesje Bożego Ciała. Życzliwy mu zarząd fabryki Herzfeld & Victorius (po wojnie Pomorska Odlewnia i Emaliernia) użył za niego świetlicy zakładowej na odprawianie Mszy św., a gdy w 1938 r. powstał zamiar budowy kościoła, udostępnił grunt pod jego budowę. W tym samym czasie ks. Klunder przystąpił do urządzania nowego cmentarza i przygotowań do odnowienia świątyni parafialnej.

Dni ostatnie

W dniach od 27 do 29 marca 1939 r. na wspólnych rekolekcjach w Zamku Bierzgłowskim ks. Jan obchodził razem ze współbraćmi 25-lecie kapłaństwa, a jego srebrny jubileusz szeroko odnotowała pomorska prasa. Podkreślano zasługi świętokrzyskiego proboszcza, pisano o „złotym i kochanym

sercu, jakim darzy (...) swych parafian” („Goniec Nadwiślański”, 28 marca 1939), troskliwej opiece nad biednymi („Słowo Pomorskie”, 26 marca 1939). Okolicznościowe artykuły opatrzymano zawołaniem „Ad multos annos”, co dzisiaj, znając późniejsze wydarzenia, czyta się ze ściśniętym sercem. „Któż bowiem z ludzi rozezna zamysł Boży” – czytamy w Księdze Mądrości (9, 13). Szerokie plany i życzenia długiego życia dla jubilata zniweczyła niemiecka okupacja: aresztowany w czwartym dniu wojny, 11 listopada stanął nad dołem śmierci na Księżych Górach razem z 20 mieszkańcami Grudziądza. W tym samym czasie zamordowano księży wikariuszy z jego parafii: Konrada Kopańskiego i Edmunda Nagórskiego. Spośród kapłanów, z którymi spotkał się pół roku wcześniej na rekolekcjach, sześciu zginęło w egzekucjach „krwawej jesieni” 1939 r., czterech zmarło za drutami w obozów... ■

niedziela głos z Torunia

Ks. Paweł Borowski
(redaktor odpowiedzialny)
współpraca: Joanna Kruczyńska
ul. Łazienna 18, 87-100 Toruń
tel. 56 622 35 30 w. 39
fax 56 621 09 02
e-mail: torun@niedziela.pl
Dyżury: od poniedziałku
do piątku w godz. 9-13
Redakcja częstochowska:
Beata Pieczykura
tel. 34 369 43 85